

indgår navnlig, at selskabets formue ikke under en likvidation kan opgøres efter et going concern princip, og at likvidatorerne nøje sikrer sig, at der er midler nok i selskabet til alle tænkelige krav, der kan rejses mod selskabet også efter udløbet af proklamafristen. I denne forbindelse må der tages hensyn til, hvilken type virksomhed selskabet har drevet, bl.a. med henblik på at eliminere risiko for krav, der nok er uforudsete og dermed endnu ikke kendte for ledelse og likvidatorer, men alligevel relaterer sig til den type virksomhed, som selskabet har drevet. Det kan eksempelvis være krav fra udenlandske kreditorer eller erstatningskrav som følge af miljøskader med videre eller andre eventualforpligtelser.

Hensynet til kreditorerne søges i forslaget tilgodeset ved, at udbytte ikke kan udbetales, uden der er udarbejdet enten en revideret årsrapport eller en mellembalance, der er gennemgået af selskabets revisor. Såvel årsrapport i forbindelse med udbytte fra generalforsamlingen som mellembalance ved uddelingen af ekstraordinært udbytte skal klart vise, at der er tilstrækkelige midler i selskabet til at foretage uddeling af udbytte. Hvis en kreditor i et aktieselskab lider et tab som følge af, at likvidatorerne ikke har påset og taget stilling til, hvorvidt en udbytteudbetaling eller en udbetaling af ekstraordinært udbytte er forsvarlig i forhold til behovet for kapital til dækning af selskabets kreditorer, vil den pågældende kreditor kunne rejse et erstatningskrav mod likvidatorerne.

Kreditorer har mulighed for at kræve erstatning fra likvidatorerne, i det omfang likvidatorernes forsømmelser i forhold til forsvarlighedskriteriet i § 54, stk. 3, pådrager dem et erstatningsansvar, jf. § 140. Bedømmelsen sker efter dansk rets almindelige culpa-norm. Efter § 140 er et medlem af selskabets ledelsesorgan erstatningsansvarlig for økonomisk tab, som den pågældende ved udførelsen af sit hverv har tilføjet selskabet, selskabets aktionærer, kreditorer eller tredjemænd forsætligt eller uagtsomt.

Til nr. 27

Den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 a opregner, hvilke oplysninger en fusionsplan skal indeholde.

Efter den gældende § 134, nr. 7, skal fusionsplanen blandt andet indeholde oplysning og bestemmelser om udlevering af aktiebrev for aktier, der ydes som vederlag. På baggrund af forslaget § 1, nr. 4, hvorefter selskaberne i større omfang end i dag vil kunne undlade at udstede aktiebrev, foreslås det, at bestemmelsen i § 134 a, stk. 1, nr. 7, ændres.

Ændringen af aktieselskabslovens § 134 a, nr. 8, er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 28. Forslagent § 1, nr. 28, indeholder bestemmelse om, at fristen for fusionsplanens underskrivelse flyttes fra den hidtidige bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 b, stk. 2, 2. pkt., til § 134 a, stk. 2. Henvisningen i den eksisterende bestemmelse i § 134 a, stk. 1, nr. 8, ændres som følge heraf fra § 134 b, stk. 2, til stk. 2 i § 134 a. I § 134 a, stk. 1, nr. 10, er det præciseret, at udkastet til vedtægter for et eventuelt nyt selskab, der opstår som led i fusionen, skal være i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 4. De øvrige oplysningskrav i det foreslåede stk. 1 er videreført fra den gældende § 134 a.

Den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 b, stk. 2, 2. pkt., medfører, at fusionsplanen skal være underskrevet senest 6 måneder efter tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning, og at fusionen som følge heraf maksimalt kan ske regnskabsmæssigt 6 måneder tilbage i tid. Bankaktieselskaber og andre finansielle virksomheder er dog efter lov om finansielle virksomheder undtaget fra denne 6 måneders begrænsning.

I Danmark har det i praksis altid været muligt at fusionere og spalte såvel selskabsretligt, regnskabsretligt og skatteretligt med tilbagevirkende kraft til seneste regnskabsafleggelse. Denne praksis bygger på, at selskabslovgivningens mulighed for at fusionere med tilbagevirkende kraft også kan vælges regnskabsmæssigt, da selskabslovgivningen her har forrang for årsregnskabsloven. Det findes hensigtsmæssigt at fortsætte denne praksis blot med mulighed for at gå tilbage til regnskabsårets begyndelse.

Det indskydende selskab i en spaltning - og det eller de ophørende selskaber ved en fusion - er karakteriseret ved, at der er tale om bestående selskaber. På en række punkter minder de fortsættende selskaber ved en fusion og en spaltning derfor om en stiftelse af et selskab ved overtagelse af en allerede bestående virksomhed.

Et selskabs første regnskabsperiode skal som udgangspunkt begynde på datoen for stiftelsesdokumentets underskrivelse, det vil sige fra stiftelsestidspunktet. Dette skyldes, at selskabet, når det bliver registreret som selvstændig juridisk person, først kommer til eksistens med virkning fra stiftelsesdokumentets underskrivelse. Selskabet kan således ikke selskabsretligt komme til eksistens som juridisk person forud for dette tidspunkt.

Hvis et selskab ved stiftelsen overtager en allerede bestående virksomhed, accepteres det, at stiftelsen kan gennemføres, således at det nystiftede selskab af-